

ved den gjældende Lovgivnings Forfrister om Amtsrådernes og Sogneforstanderskabernes Sammensætning og Valgene til samme? Nu tillader jeg mig at forespørge, hvorledes der skal forholdes, naar nye Valg skulle foregaae. Jeg sætter f. Ex., at En har været i 4 Aar Medlem af et Sogneforstanderskab, en Anden har været i 5 Aar Medlem, og at Deboerne paa at vælge disse 2 Mand igjen, — hvorledes vilde da deres Stilling være i Sogneforstanderskabet? Skal den Tid, da han har været Medlem af vedkommende Sogneforstanderskab slet ikke medregnes, skal han paaany kunne tvinges til at være Sogneforstander i 6 Aar, eller hvorledes skal det stille sig? Ogsaa angaaende dette Spørgsmaal ønskede jeg, at den ærede Minister vilde have den Godhed at udtale sig.

Lehmann: Jeg skal kun tillade mig med to Ord at forklare min Stilling til Sagen og motivere den Stemme, jeg agter at afgive. Det vil maaskee være nogle af de ærede Medlemmer bekendt, at jeg som Ordfører i Folkethinget for nogle Aar siden har udarbejdet et fuldstændigt Udfast til en Communallov, der ikke blot omhandlede den letteste Deel af Opgaven, Spørgsmaalet om Raadernes Sammensætning og Valg, men tillige den ulige vanskeligtgjøre, som man pleier at kalde Competencespørgsmaalet, nemlig angaaende Raadernes hele indbyrdes Stilling til hinanden og deres hele Virkefæds i Forhold til Administrationen. Dette Forslag, hvis Principer jeg i det Væsentlige ved forsat Tænkning og den meget udstrakte Praxis, min Livsstilling giver mig Anledning til, har fundet meget bestyrket, afviger i mange væsentlige Punkter fra det foreliggende, og, hvis jeg altsaa kunde betragte Sagen som liggende for fra Begyndelsen af og freist, vilde jeg uden Tvivl have ikke saa Bemærkninger at gjøre; men jeg troer ikke, at Sagen foreligger saaledes. Den har jo — og jeg kan i saa Henseende slutte mig til de Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede 4de Landstingsmand for 7de Kreds (Nyholm), som begyndte denne Forhandling, — været Gjenstand for Forhandling frem og tilbage; har snart været vedtaget i det ene Thing, snart i det andet, har været indbragt af Regjeringen og

er atter bleven frafaldet af denne, er, fortsagt, ved Alt, hvad der foreligger, blevet saaledes vidtløstiggjort, at jeg troer, at Enhver maa have brændende Længsel efter, at idetmindste Noget maa komme frem. Spørgsmaalet stiller sig altsaa nu for mig saaledes, om det foreliggende Forslag, dersom det bliver til Lov, er bedre end den nuværende Tingenes Orden eller ikke, og jeg kan virkelig ikke have den allermindste Tvivl om, at det er et Fremskridt. Der er nu tilveiebragt Samstemning mellem Regjeringen og det ene Thing, og der kan altsaa ikke være nogen Anledning til at betvivle, at Forslaget, hvis det ogsaa finder Landstingets Bisald, vil erholde kongelig Sanction, og man altsaa vil komme til i det virkelige Liv at prøve, hvorvidt noget Godt vil komme ud deraf, og derved vistnok tillegne sig den Erkendelse, at der er steet et virkeligt Fremskridt. Man vil maaskee ogsaa komme til den Erfaring, at visse Punkter, navnlig Reglerne om Valgsystemet, ere for udviklede, og saaledes føle Trang til at naae det samme Niemed ved simplere og lempeligere Midler. Jeg troer altsaa, at der, som Sagen nu foreligger, egentlig kun er Spørgsmaal om at antage eller forkaste Loven, og jeg erklærer, at jeg for mit Vedkommende ikke vil stille noget Ændringsforslag og ikke vil tiltræde noget saadant, medmindre den ærede Minister stulde understøtte samme, det vil sige paatage sig at staffe Samstemning hos det andet Thing og hos Kronen. Jeg vil imidlertid ingenlunde tage det som god Betaling, men som et Afdrag paa, hvad der tilkommer Folket til Fyldestgjørelse af Grundlovens Bestemmelse om Communerne's Selvbestyrelse.

Drejer: Der kunde vistnok reises betydelige Indvendinger mod det foreliggende Forslag, og der maa ikke reises Indvendinger, hvis Taler her var om at tilveiebringe en Lov, som kunde anses for at være aldeles fyldestgørende; men, saavidt jeg skjønner, er Forholdet i denne Sag et andet. Sagen er nu saaledes stillet, at der neppe kan være Tale om at erholde Noget, naar man vil fordrø det Beste, og at man altsaa maa indstrænke sig i sine Fordringer, hvis man vil vente nu at see tilendebragt